

62

1744/Π/10

χ. Στράτη Δημητρίου

979/φ 19ν

σχ. Δ' /112 επ., 136

Απόφαση οριστική. Διανομή κληρονομίας. Εκκαθάριση συντροφίας. Απολογισμός για τη διαχείριση του εταιρικού μεριδίου αποβιώσαντος εμπόρου. Διαχείριση ορφανικής περιουσίας. Άφεση χρέους. «Δεδικασμένο».

// 1744 φεβρουαρίου. 10 εις Σιμπίνι.

^{2/} || Έπα|| ρησιάσθηκεν ὁ κύρ Νικόλαος Χρήστου Ἀρβανίτη, με τὸν κύρ Γεώργιον Μανόλη^{3/} τὸν γαμβρόν του, φανερώνοντας ὁ κύρ Νικόλαος κάποια πούνκτα, με τὰ ὁποῖα ^{4/} ἐζητοῦσεν ἀπὸ τὸν κύρ Γεώργη ἰτὰ Κατάστιχα τὰ παλεὰ διὰ τὸ τίποτες ὁποῦ ἀπώ^{5/} μνηεν ἀπὸ τὸν πατέρατου, εἰς τὸ ὁποῖον ζητιμὰ του ὁ κύρ Γεώργης ἀποκρίθη^{6/} κε καὶ ἐπαράστησεν Γράμματα τῆς μοιρασίας, καὶ ἐξοφληστικά, καὶ πρῶτον ^{7/} μὲν ἐξοφληστικὸν πῶς ἔδωσεν τὴν λογάριασίντου διὰ τὰ ἄσπρα καὶ πράμα ^{8/} ὁποῦ ἀπόμνηαν ἀπὸ τὸν πατέρατους, καὶ πῶς τὰ ἐμοίρασαν τὰ ὀρφανὰ με ^{9/} τὴν μητέρατους τὴν Ἥφρα, στερεομένον καὶ ὑπογεγραμμένον καὶ ἀπὸ τὴν μητέ^{10/} ρατους καὶ ἀπὸ τὰ ὀρφανὰ. Δεύτερον ἐξοφληστικόν, πῶς μετὰ τὸν θάνατον ^{11/} τῆς μητρόστους ἐμοίρασαν τὰ ὀρφανὰ καὶ τὰ ὅσα ἀπόμνη<αν> ἀπ' αὐτὴν, στερεω^{12/} μένον με τὰς ὑπογραφὰς τῶν ὀρφανῶν, πῶς ἔλαβαν καὶ ἀπ' αὐτὰ τὸ ^{13/} μερτικόντους, καὶ ἄλλων χρησίμων πραγματευτῶν, καὶ πλέον δὲν ἔχουν ἰνὰ γυρεύουν ^{14/} ἀπὸ τὴν ἐντιμότητά του τίποτες. Εἰς τὸ ὁποῖον ἐξετάζοντας οἱ πραγματευ^{15/} ται καὶ τὰ ζητήματα τοῦ Νικολάου Χρήστου, καὶ τὰς ἀποκρίσεις τοῦ κύρ Γεώργη ^{16/} Μανόλη, καὶ τὰς ἀπόδειξεις καὶ Γράμματάτου, ἦσαν δίκαιον, πῶς ὁ Νικόλαος ^{17/} Χρήστου δὲν ἔχει πλέον νὰ χαλεύη τίποτες διὰ τὴν κληρονομίαν τοῦ πα^{18/} τρός καὶ μητρόστου ἀπὸ τὸν κύρ Γεώργην. με ὅλον τοῦτο θεωροῦντες οἱ πραγ^{19/} ματευτάδες τὴν ξεπεσμένην Κατάστασιν τοῦ Νικολάου, ἐπαρακάλεσαν τὸν ^{20/} κύρ Γεώργην, καὶ σπλαχνισθεῖς, ἰδία προαιρέσει ἐχάρησεν τοῦ Νικολάου ὅχι ^{21/} μόνον τὰ 74 φλωρίντζια οὔγγρικά ὁποῦ τοῦ χρεωστοῦσε με ὁμολογίαντου, ^{22/} ἀλλὰ ἔξω ἀπὸ αὐτὰ τοῦ ἐχάρησε καὶ ἄλλα ἔτοιμα οὔγγρικά φλωρίντζια 100. ^{23/} ἦγουν ἑκατὼ. Καὶ πλέον οὔτε ὁ Νικόλαος, οὔτε ἡ γυναῖκατου, οὔτε τὰ τέκνατου ^{24/} δὲν ἔχουν νὰ χαλεύουν οὔτε ἀπὸ τὸν κύρ Γεώργην, οὔτε ἀπὸ τὴν ἀρχοντησά του ^{25/} οὔτε ἀπὸ τὰ ἰτέκνατου τίποτες, διὰ τὴν κληρονομίαν τοῦ πατρός καὶ τῆς μητρόστου, ἔστοντας ^{26/} καὶ ἐπῆρεν ὅλον τὸ μερτικόντου σῶον καὶ ἀνέλ(ει)πον. (εἰ)δὲ καὶ ἠδελεν συκωθῇ πάλιν ^{27/} ἢ αὐτὸς, ἢ τὰ παιδιάτου νὰ συ<χ>ήσουν διὰ τοῦτο τὸν κύρ Γεώργην ἢ τὰ τέκνατου, πρῶτον ^{28/} νὰ ἔχουν νὰ θάνουν κάτω εἰς τὸ κριτήριον φλωρία 100,

καὶ ὕστερα νὰ ἀρχηνοῦν τὴν ²⁹/ κρίσιν, καὶ ἔστω εἰς ἔνδ(ει)ξιν.

³⁰⁻³⁴/ *Ιω(άννης)· μαρκου παρον mr, Κωνστας στεφανου παρον:-, νην κα-
πετανος διαμαντις χριστου παρον, αλεξής λαζάρου παρόν mr, χρηστος
ηωα<ν>(ου) παρον, στράτης Δημητρί(ου) mr παρακαλεστικῶς ἔγραφα
καὶ μάρτυς.*

στ. 2-5 Αγωγή για την εκκαθάριση και απόδοση συντροφικού μεριδίου από τον συνεταίρο του αποβιώσαντος πατέρα του εναγοντος, που ήταν συγχρόνως σύζυγος της αδελφής του. Δεν πρόκειται για επιτροπεία ορφανών διότι ζούσε η μητέρα, η οποία προφανώς την ασκούσε αφού δεν είχε συνάψει δεύτερο γάμο¹. Είχε ανατεθεί από την Κ ή από τη χήρα στον εναγόμενο η διαχείριση των κληρονομικών μεριδίων της ίδιας και των ανήλικων γιων της και η συνέχιση της επιχειρήσεως, προφανώς με την ιδιότητα του συγγενούς (πρβλ. Μέρος Δ', εγγρ. 126 επ.).

στ. 6-8 Ο εναγόμενος προσκομίζει αποδείξεις στο Κριτήριο, από τις οποίες προκύπτει ότι έδωσε λογαριασμό για το εταιρικό μερίδιο του κληρονομούμενου («ἔδωσεν τὴν λογάριασίντου»).

στ. 8-10 Εξώδικη διανομή κληρονομίας, που αποδεικνύεται με «ἐξοφληστικά» γράμματα, γεγονός που υποδηλώνει ενδεχομένως συμβιβασμό².

στ. 10-14 «ἐξοφληστικόν γράμμα» του ενάγοντος και των αδελφών του για τη διαχείριση της πατρικής κληρονομίας και άλλο για τη διανομή και τη διαχείριση της μητρικής κληρονομίας τους από τον εναγόμενο.

στ. 14-18 Το Κριτήριο δεν κάνει επομένως δεκτό το αίτημα της αγωγής.

στ. 19-21 «θεωρούντες τὴν ξεπεσμένην κατάστασιν του Νικολάου... ἐπαρακάλεσαν...και σπλαχνισθεῖς, ἴδια προαιρέσει...»: εφαρμογή της αρχής της επιεικείας.

στ. 20-23 Άφεση χρέους, το οποίο αποδεικνύεται με χρεωστική ομολογία, και δωρεά χρηματικού ποσού.

στ. 26-29 Το Κριτήριο ορίζει υψηλό πρόστιμο εάν ανακινηθεί η ίδια υπόθεση, είτε από τον ενάγοντα είτε από τους κληρονόμους του³. Στην ουσία, είναι ένας δικονομικός μηχανισμός για να εξασφαλισθεί το δεδikaσμένο.

1. Βλ. ΕΚΣ, σ. 208-209 και σημ. 267· πρβλ. Εξάβιβλο 5.8.56 και Σχόλιο.

2. Βλ. ό.π., σ. 194.

3. Βλ. όμως τη μη τήρηση του τελευταίου όρου, κατ. Μέρος Δ', εγγρ. 136.